سرمقاله

پژوهش، پلی استراتژیک میان علم و اقتصاد

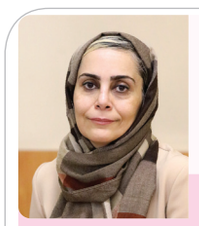

عاطفه خسروی
مدیرمسئول

پژوهش و تولید دانش یکی از مهم‌ترین موتورهای محرک اقتصاد در جهان امروز است. کشورهایی که سرمایه‌گذاری پایدار و هدفمند در پژوهش دارند، معمولا از نرخ رشد اقتصادی بالاتر، صنایع رقابتی‌تر و توان نوآوری بیشتری برخوردار می‌شوند. پژوهش امکان می‌دهد که مسائل پیچیده اقتصادی و اجتماعی شناسایی و تحلیل شوند و راه‌حل‌های مبتنی بر شواهد برای آنها ارائه شود. این فرآیند در نهایت هزینه‌ها را کاهش داده و بهره‌وری را افزایش می‌دهد.

از سوی دیگر، پژوهش نقش مهمی در پیشبرد فناوری و توسعه صنایع دانش‌بنیان دارد. زمانی که دانشگاه‌ها، مراکز تحقیقاتی و بخش خصوصی در تعامل مستمر باشند، نتایج پژوهشی به محصولات، خدمات و فناوری‌های نو تبدیل می‌شود. این چرخه نوآوری، ارزش افزوده زیادی ایجاد کرده و زمینه اشتغال تخصصی و پایدار را فراهم می‌کند. کشورهایی که زیرساخت پژوهشی قوی دارند، توان رقابت جهانی بیشتری به‌دست می‌آورند و صادرات فناوری‌محور آنها به رشد اقتصاد ملی کمک می‌کند.

پژوهش همچنین در سیاست‌گذاری اقتصادی نقش کلیدی دارد. تصمیم‌گیری اقتصادی بدون داده معتبر و تحلیل علمی، می‌تواند منجر به ناکارآمدی و هدررفت منابع شود. پژوهش‌های اقتصادی و اجتماعی به دولت‌ها کمک می‌کند تا سیاست‌های دقیق‌تری در حوزه‌هایی همچون مالیات، بودجه، بازار کار و کنترل تورم اتخاذ کنند. برپایه چنین سیاست‌های مبتنی بر پژوهش، ثبات اقتصادی افزایش یافته و زمینه برای سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی فراهم می‌شود.

R&D یا همان «تحقیق و توسعه» یکی از ارکان رشد اقتصادی در کشورهای پیشرفته است که نه‌تنها به افزایش تولید و بهره‌وری کمک می‌کند، بلکه باعث نوآوری و ایجاد فناوری‌های جدید نیز می‌شود. بااین‌همه در ایران، هنوز آن‌طور که باید در مرکز توجه مسئولان نبوده و براساس آمار، نسبت هزینه‌های تحقیق و توسعه به تولید ناخالص داخلی در ایران بسیار پایین‌تر از متوسط جهانی است.

در جهان امروز قانون نانوشته‌ای وجود دارد مبنی بر اینکه سرمایه‌گذاری در تحقیق و پژوهش «پایه‌ای برای توسعه» است؛ بنابراین برای توسعه هر کشور در عصر جهانی شدن و افزایش رقابت‌پذیری، استفاده از ابزار پژوهش حیاتی است.

طبق گزارش سازمان علمی، آموزشی و فرهنگی یونسکو، میانگین جهانی هزینه‌های تحقیق و توسعه ۱.۷ درصد تولید ناخالص داخلی است. جالب اینجاست که براساس همین گزارش تنها حدود ۱۰ کشور ۸۰ درصد از مخارج جهانی را در زمینه تحقیق و توسعه به خود اختصاص داده‌اند. طبق این گزارش، امریکای شمالی و اروپای‌غربی با اختصاص ۴۶ درصد تولید ناخالص داخلی خود برای تحقیقات رتبه نخست و پس از آن آسیای‌شرقی و اقیانوس آرام با اختصاص ۴۰ درصد تولید ناخالص داخلی به تحقیق و توسعه در جایگاه بعدی قرار دارند. کمترین سهم از تحقیقات جهانی مربوط به آسیای‌مرکزی با رقم یک درصد است و پس از آن کشورهای جنوب صحرای افریقا کمتر از یک درصد از تولید ناخالص داخلی را به این مهم اختصاص می‌دهند. براساس آمار و ارقام اعلام‌شده، سهم تحقیق و توسعه از GDP در کشور ما ۰٫۸درصد است و نیمی از این سهم ۰٫۸درصدی هم مربوط به R&D نماهاست.

باتوجه به موارد یادشده و اهتمام دولت‌ها به کاهش وابستگی اقتصاد به نفت، باید توجه بیشتری به ایجاد تنوع اقتصادی با سرمایه‌گذاری در حوزه تحقیق و توسعه داشت تا علاوه بر کاهش وابستگی به منابع‌طبیعی، افزایش نوآوری و فناوری، زمینه‌ساز رشد پایدار اقتصادی شود.

وقت آن است که بپذیریم، قرن ۲۱ خصوصیات و ویژگی‌های خاص خود را دارد؛ یکی از این خصایص، اهمیت فناوری و علم یا به‌قولی سرمایه‌های انسانی در تولید است که فناوری را در میان سایر نهاده‌های تولید بسیار پررنگ کرده است. یکی از ارکان مهم برنامه‌های کشورهای توسعه‌یافته در قرن حاضر، ارتقای فناوری در دل تولید، تمرکز و سرمایه‌گذاری در بخش تحقیق و توسعه (R&D) است.

زمان آن است که دولتمردان با دید دولت توسعه‌گرا، بخش R&D را جدی‌تر بگیرد و از این حوزه به‌عنوان یکی از سکوها برای جهش تولیدات با ارزش‌افزوده بالا و در ادامه افزایش سطح درآمدها استفاده کند. قطعا این سیاست می‌تواند ایران را از صادرات تولیدات سطح پایین و با ارزش‌افزوده کم با اتکا بر نفت و معادن و... جدا کند و به‌سمت صادرات کالاهای با ارزش‌افزوده بالاتر ببرد.

باتوجه به تمام موارد یادشده، تحقیق و توسعه می‌تواند ابزار کلیدی کارآمدی برای عبور از بحران اقتصادی ایران باشد. تحقق این برنامه نیز راهی جز بهره بردن از فرصت‌های ناشی از مذاکرات بین‌المللی، سرمایه‌گذاری در R&D و همکاری میان دولت و بخش خصوصی ندارد. تنها در این صورت است که «تحقیق و توسعه» می‌تواند زمینه‌ساز رشد پایدار اقتصادی باشد.

در مجموع، پژوهش پلی استراتژیک میان علم و اقتصاد است. هرچه سهم پژوهش در ساختار اقتصادی بیشتر شود، مسیر توسعه پایدار هموارتر خواهد شد. سرمایه‌گذاری در پژوهش نه یک هزینه، بلکه یک سرمایه‌گذاری بلندمدت با بازده بالا است که آینده اقتصاد را شکل می‌دهد و توان یک کشور برای مواجهه با چالش‌های جهانی را تقویت می‌کند.

پژوهش شعارمحور

کشوری که شعارش جدا شدن از اقتصاد نفتی است، بیش از پیش نیازمند توجه به حوزه پژوهش و ورود مراجع تصمیم‌گیر برای بازنگری در روند فعلی است.

اقتصاد نفتی، ثروت‌آفرین نیست و آن چیزی که هر کشوری را بر بنایی محکم، استوار نگه می‌دارد، دانش، علم و نوآوری نیروی انسانی ملت‌هاست. از همین‌رو به‌منظور صیانت از جایگاه علمی و دستیابی به پژوهش‌های کاربردی برای رهایی از وابستگی به بیگانه، باید تلاش بیشتری برای تحقق سهم پژوهش از (G.D.P) داشت.

با این حال با نگاهی به تعداد مراکز علمی‌و پژوهشی در سال‌های گذشته، می‌بینیم که تعداد پژوهشگاه‌های درون دانشگاهی افزایش یافته و پژوهشگران و پژوهشگران، با تولید و ساخت برخی محصولات فناور و دانش‌بنیان محور، ایران را در تولید برخی محصولات خودکفا و گاهی به فرآیند ارزآوری در کشور کمک کرده‌اند. اما در حال حاضر در میانه راه قرار داریم و همچنان زنجیره‌های پژوهش، چفت و بست درست و اصولی لازم را ندارند. پژوهشگران همچنان معطل بودجه و گرنت هستند؛ به‌طوری‌که مجبورند وام بگیرند تا کار تحقیقاتی خود را بالاخره به سرانجام برسانند.

نکته قابل‌توجه دیگر، بحث نوع هزینه‌کرد بودجه‌های پژوهشی است؛ اینکه آیا این بودجه در محل خود هزینه می‌شود یا قربانی کمبود بودجه در سایر بخش‌ها می‌شود؟ آن چیزی که امروز نگرانی مسئولان و پژوهشگران را افزایش داده، سهم حداقلی پژوهش در ایران از تولید ناخالص ملی و رها شدن این سهم از بند تعهد است؛ به‌گونه‌ای‌که وقتی در محافل علمی آنها را مورد سوال و خطاب قرار می‌دهیم در یک جمله می‌گویند «وضعیت پژوهش خراب است».

بنابراین می‌توان گفت مسئله تامین مالی حوزه علم و فناوری یکی از چالش‌های اصلی این بخش است که به‌درستی در برنامه هفتم توسعه به آن توجه نشده و برای بحث تامین هزینه‌های دانشگاه‌ها و اعتبارات پژوهشی برنامه‌ریزی بلندمدتی در این برنامه برنامه پنج‌ساله در نظر گرفته نشده است. از سوی دیگر، با نگاهی به برنامه هفتم توسعه متوجه می‌شویم که به مسائل بنیادین کشور مانند اقتصاد و اعتبارات پژوهشی کمتر یا در بخش‌هایی به‌طورکامل نادیده گرفته شده است.

پرونده این شماره صمت به‌مناسبت روز پژوهش و اهمیت این مهم در توسعه اقتصاد منتشر شده و در تقویم ایران ۲۵ آذر ماه به نام روز پژوهش نام‌گذاری شده است.

چهره

سهم ناچیز اعتبارات پژوهش از تولید ناخالص ملی

وزیر علوم، تحقیقات و فناوری گفت: طبق ماده ۹۳ قانون برنامه، سهم اعتبارات پژوهش و فناوری از تولید ناخالص ملی باید ۲ درصد باشد، اما طبق گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس، این رقم در ایران تنها ۰٫۰۲۶درصد است؛ در حالی که کشورهای همسایه ۴ تا ۶ درصد از تولید ناخالص داخلی خود را صرف پژوهش می‌کنند.

حسین سیمایی صراف، وزیر علوم، تحقیقات و فناوری در جلسه بررسی عملکرد یک‌ساله دولت در اجرای قانون برنامه هفتم توسعه، گفت: برای نخستین بار نقش نظارتی مجلس با سازکار جدید در حال اجراست. امیدوارم در سال‌های بعد هماهنگ‌تر و با دست پر بیشتری خدمت نمایندگان برسیم.

وی ادامه داد: گزارشی که امروز ارائه می‌کنم شامل همه اقدامات وزارت علوم نیست، بلکه صرفا مربوط به احکام قانون برنامه هفتم است که از ما خواسته شده است. این گزارش در ۳ بخش تنظیم شده؛ اقداماتی که انجام شده، اقداماتی که انجام نشده و اقداماتی که در حال انجام است.

وزیر علوم افزود: در مجموع ۷۶ درصد برنامه‌ها با شکست سالانه در سال اول انجام شده، ۱۴ درصد وابسته به سایر دستگاه‌ها و ۱۰ درصد نیز در حال اجراست. ۱۲ آیین‌نامه باید در دولت یا وزارت علوم تصویب می‌شد که هر ۱۲ مورد در موعد مقرر قانونی به تصویب رسید. ۳آیین‌نامه نیز مربوط به شورای‌عالی انقلاب فرهنگی است که تدوین آن توسط وزارت علوم انجام شده و اکنون در مرحله بررسی در شورا قرار دارد.

وی بااشاره به بازنگری آیین‌نامه ارتقا پس از ۱۰ سال گفت: آیین‌نامه ارتقا با حدود هزار و ۵۰۰ صفحه سند پشتیبان و ۲ هزار نفر ساعت کار بازنگری شد و ۲ فصل بسیار مهم به آن افزوده شد؛ یکی فصل فناوری برای رشته‌های مهندسی و علوم پایه و دیگری فصل تاثیرگذاری اجتماعی برای علوم انسانی، اجتماعی و هنر تا دیگر ارتقای صرفا منوط به مقاله نباشد.

سیمایی‌صراف در ادامه به عملکرد وزارت علوم در حوزه پژوهش اشاره و اظهار کرد: طبق ماده ۹۳ قانون برنامه، چند سنجه برای ما تعیین شده است.

در نمایه‌سازی مجلات ایرانی در پایگاه‌های استنادی خارجی رشد ۳۲ درصدی داشتیم؛ طی ۳۰ سال گذشته ۲۸۴ مجله نمایه شده بود اما در یک‌سال اول برنامه ۹۲ مجله اضافه شده است. در شاخص افزایش سرانه مقالات به‌ازای هر عضو هیات‌علمی نیز از ۰.۹۵ به ۱.۲ رسیده‌ایم، در حالی که هدف برنامه ۱.۵ مقاله در پایان دوره است.

وی بااشاره به اهمیت این شاخص‌ها گفت: این دو سنجه را نباید دست‌کم گرفت؛ با همین ۲ شاخص، رتبه علمی کشور در جهان به ۱۵ تا ۱۷ می‌رسد. سال گذشته فقط با اختلاف ۲۰۰ مقاله، رتبه ایران ۱۷ و هلند ۱۶ شد.

وزیر علوم با بیان اینکه «درآمد دانشگاه‌ها از قراردادهای پژوهشی ۳۳ درصد رشد داشته»، افزود: این رقم از ۱.۲ همت به ۱.۷ همت رسیده است. مجموع قراردادهای پژوهشی نیز از ۱۱ هزار و ۲۱۲ به ۱۳ هزار و ۲۴۲ قرارداد افزایش یافته است.

وی ادامه داد: ۵۳۷ قرارداد پژوهشی تقاضامحور با مبلغ ۱۹۵۰ میلیارد ریال از طریق سامانه نان به انجام رسیده است. همچنین میزان فروش شرکت‌های مستقر در پارک‌های علم و فناوری از ۱۱۳ همت به ۲۶۹همت افزایش یافته است. تعداد مقالات خارجی نمایه‌شده در موسسه استنادی علم و فناوری جهانی اسلام (ISC) نیز از ۱۰۲۰ به رشد ۸ برابری رسیده است.

سیمایی‌صراف در تشریح عملکرد حوزه آموزش طبق ماده ۹۳ قانون برنامه گفت: طبق قانون، در پایان برنامه باید آموزش‌های مهارتی ۴۰درصد افزایش یابد. در سال پایه این رقم ۲۰ درصد بود که اکنون به حدود ۲۵ درصد رسیده است. همچنین دروس کارآموزی، کاربینی و کارآفرینی در ۳۲ درصد از رشته‌های کارشناسی گنجانده شده است.

وزیر علوم در ادامه از تصویب آیین‌نامه مدل جدید تعیین اعتبارات دانشگاه‌ها در سال ۱۴۰۳ خبر داد و گفت: طبق این مدل، بودجه سال ۱۴۰۵ دانشگاه‌ها تنظیم خواهد شد.

سیمایی‌صراف در عین حال به چند چالش جدی نیز اشاره کرد و گفت: طبق ماده ۹۳ قانون برنامه، سهم اعتبارات پژوهش و فناوری از تولید ناخالص ملی باید ۲ درصد باشد، اما طبق گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس، این رقم در ایران تنها ۰٫۰۲۶درصد است؛ در حالی که کشورهای همسایه ۴ تا ۶ درصد از تولید ناخالص داخلی خود را صرف پژوهش می‌کنند.

وی افزود: سهم پژوهش در بودجه باید ۱۵ درصد و سهم فرهنگی ۵درصد باشد که هیچ‌کدام تاکنون به‌طورکامل تخصیص نیافته‌اند.

وزیر علوم به اجرای ماده ۹۶ قانون برنامه نیز اشاره کرد و گفت: براساس این ماده، صدور مفاصاحساب قراردادهای پژوهشی دانشگاه‌ها باید بدون اعمال ضرایب حق بیمه انجام شود که با پیگیری وزارت علوم و همکاری سازمان تامین‌اجتماعی این موضوع نهایی شد. ممکن است در برخی ادارات هنوز اجرایی نشده باشد، اما به‌طورکلی مشکل رفع شده است.

سیمایی‌صراف درباره اجرای ماده ۹۵ قانون برنامه گفت: این ماده مربوط به تعیین ظرفیت کل دانشگاه‌ها براساس اصل ۳۰ قانون اساسی است؛ ظرفیت فعلی آسیب‌شناسی و چند سناریو برای تعیین ظرفیت جدید طراحی شده که برپایه هرم هیات‌علمی و کیفیت دانشگاه‌ها تنظیم خواهد شد.

یادداشت

سهم تحقیق و توسعه از درآمد سالانه در ایران یک‌سوم دنیاست

سیدطاها میرمحمدی ـ کارشناس سرمایه‌گذاری: در حالی که در کشورهای پیشرو، میانگین سهم تحقیق و توسعه به ۳ تا ۵ درصد از درآمد سالانه می‌رسد، در کشور ما اغلب این رقم کمتر از یک درصد است. این فاصله نشان می‌دهد تحقیق‌وتوسعه در اولویت عملی تصمیم‌گیری‌های مدیران قرار ندارد. یکی از اساسی‌ترین چالش‌ها، کمبود سرمایه‌گذاری هدفمند جسورانه در تحقیق و توسعه است. بسیاری از شرکت‌های بالادست و پایین دست این حوزه‌ها باوجود درآمدهای قابل‌توجه، سهم ناچیزی از بودجه خود را به تحقیق‌وتوسعه اختصاص می‌دهند.

صنایع صادرات‌محوری مثل صنعت پتروشیمی ایران به‌عنوان یکی از مهم‌ترین بخش‌های اقتصادی کشور، نقشی تعیین‌کننده در صادرات، اشتغال و تامین ارز دارد. با این حال، در حوزه فناوری و تحقیق‌وتوسعه (R&D) با موانع جدی روبه‌روست؛ موانعی که اگر حل نشوند، مزیت‌های نسبی کشور در این حوزه روز به روز بیشتر تضعیف خواهد شد.

چالش مهم دیگر، تصمیم‌گیری‌های مقطعی و محافظه‌کارانه مدیران است. به‌طوری‌که بسیاری از مدیران صنایع مادر و وابسته حوزه‌ای مثل پتروشیمی به‌دلیل نگرانی از ریسک‌های فناورانه یا فشارهای کوتاه‌مدت اقتصادی، حاضر به سرمایه‌گذاری در طرح‌های تحقیقاتی بلندمدت نمی‌شوند. در نتیجه پروژه‌هایی که می‌توانند زنجیره ارزش را توسعه دهند یا فناوری‌های نوین تولید را بومی‌سازی کنند، سال‌ها در مرحله پیشنهاد باقی می‌مانند و به اجرا نمی‌رسند.

یکی موانع جدی در مسیر توسعه فناوری بی‌برنامگی در پیوند تحقیق و تولید در صنعت پتروشیمی هست، نبود برنامه‌ریزی مشخص برای اتصال پژوهش به تولید، باعث شده است که همکاری‌های پژوهشی میان شرکت‌ها و مراکز علمی اغلب مقطعی و فاقد خروجی کاربردی باشند. از این‌رو بسیاری از دستاوردهای علمی کشور هیچ‌گاه وارد چرخه تولید صنعتی نمی‌شوند و صنعتی مثل پتروشیمی همچنان با اتکا به روش‌های قدیمی به کار خود ادامه می‌دهد. این در حالی است که در کشورهای منطقه تمرکز زیادی بر سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها و فناوری صورت گرفته، به‌طوری‌که ظرفیت تولید محصولات پتروشیمی در عربستان‌سعودی از حدود ۷۵ میلیون تن در سال، قرار است در ۵ سال آینده به بیش از ۱۴۰میلیون تن افزایش یابد.

برخی چالش‌های بین‌المللی نیز شرایط را سخت‌تر کرده‌اند. محدودیت دسترسی به فناوری‌های روز دنیا و تجهیزات پیشرفته، باعث شده بسیاری از پروژه‌های تحقیقاتی در مرحله آزمایشگاهی متوقف شوند. این موضوع اهمیت خودکفایی فناورانه را دوچندان می‌کند، اما در عمل حمایت کافی از چنین پروژه‌هایی صورت نمی‌گیرد.

از منظر مدیریتی، نبود استراتژی کلان نوآوری یا تحقیق و توسعه در سطح سیاست‌گذار بالادست یکی از موانع به‌شمار می‌رود، به‌نحوی‌که امروز هر مجتمع به‌صورت جزیره‌ای عمل می‌کند و برنامه‌ای یکپارچه مورد استقبال همه هلدینگ‌ها برای توسعه فناوری در کل زنجیره وجود ندارد. همین پراکندگی، هم‌افزایی و بهره‌برداری از ظرفیت‌ها را بسیار دشوار کرده است.

علاوه بر موارد فوق به همه این چالش‌ها باید فرسودگی تجهیزات و فناوری‌های قدیمی را نیز افزود. بخش بزرگی از مجتمع‌های این حوزه پتروشیمی همچنان با فناوری‌های دهه‌های قبل کار می‌کنند و نوسازی تجهیزات به‌دلیل کمبود سرمایه‌گذاری و نبود تصمیم‌گیری جسورانه به‌تعویق افتاده است.

حال برای عبور از چالش‌های موجود نیازمند تدوین یک برنامه ملی و هماهنگ در سطح سیاست‌گذار صنعت هستیم که به سرمایه‌گذاری هدفمند جسورانه، ترویج تصمیم‌گیری بلندمدت و پیوند عملیاتی بین پژوهش و تولید اولویت قائل شود. در این میان، راهبرد تکمیل زنجیره ارزش پایین‌دست اهمیت ویژه‌ای دارد؛ سرمایه‌گذاری در صنایع پایین‌دستی نه‌تنها به ایجاد ارزش‌افزوده بیشتر و اشتغالزایی منجر می‌شود، بلکه باعث کاهش وابستگی به صادرات مواد خام و افزایش بهره‌وری کل صنعت می‌شود.

ایجاد صندوق‌های اختصاصی برای حمایت از پروژه‌های فناورانه، تشویق همکاری‌های بلندمدت میان دانشگاه‌ها و شرکت‌های صنعتی و تمرکز بر نوسازی تجهیزات و زیرساخت‌ها می‌تواند بهره‌وری و توان رقابتی صنعت را افزایش دهد. همچنین، سیاست‌گذاران بالادست باید با چارچوب‌های تشویقی و تضمین بازدهی منطقی، ریسک سرمایه‌گذاری در تحقیق و توسعه و توسعه صنایع پایین‌دستی را کاهش دهند تا دستاوردهای علمی و فناوری کشور وارد چرخه تولید صنعتی شده و مزیت‌های نسبی ایران در صنعتی مثل حوزه پتروشیمی حفظ و تقویت شود. بدون چنین اقدامات هماهنگ، احتمال عقب‌ماندگی در مقایسه با کشورهای منطقه مانند عربستان‌سعودی که با سرمایه‌گذاری و تمرکز بر فناوری در حال دوبرابر کردن ظرفیت تولید خود هستند، افزایش خواهد یافت.

نوبت اول
م الف ۴۲۶

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره کل ثبت اسناد و املاک سیستان و بلوچستان

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر **رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۲۲۰۰۳۰۰۲۳۴۸ – ۱۴۰۴/۰۹/۱۶ به کلاسمان ۱۴۰۴/۲۱۲** هیات اول / دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک خاش تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای **زبیده شهنواز به شناسنامه شماره ۳۷۱۰۱۷۰۶۸۰ کدملی ۳۷۱۰۱۷۰۶۸۰ صادره خاش فرزند فقیر محمد در ششدانگ یک باب منزل در قسمتی از پلاک۶۹۵/۸۹ – اصلی به مساحت ۴۱۵/۶۲ مترمربع واقع درقطعه یک از بخش ٤ بلوچستان شهر خاش اراضی کهن حبش** خریداری از **مالک رسمی متقاضی ثبت احد از مالکین مشاعی پلاک ۶۹۵/۸۹– اصلی** می‌باشد محرز گردیده است .لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی‌که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراض داشته باشد می‌توانند از تاریخ انتشار اولین اگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۹/۲۲ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۱۰/۰۷
سید هاشم موسوی، سرپرست ثبت اسناد و املاک خاش

نوبت اول
م الف ۴۲۸

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره کل ثبت اسناد و املاک سیستان و بلوچستان

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر **رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۲۲۰۰۳۰۰۲۳۴۲ – ۱۴۰۴/۰۹/۱۶ به کلاسمان ۱۴۰۴/۳۰۳** هیات اول / دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی مستقردر واحد ثبتی حوزه ثبت ملک خاش تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای **عبداله شهنوازی به شناسنامه شماره ۱۲۰۲ کد ملی ۳۷۱۹۴۴۹۰۸۴ صادره خاش فرزند دینار در ششدانگ یک باب منزل در قسمتی از پلاک ۶۹۵– اصلی به مساحت ۲۲۲ مترمربع واقع درقطعه یک از بخش ٤ بلوچستان شهر خاش اراضی کهن حبش** خریداری مع‌الواسطه از مالک رسمی **اسحق میربلوچزهی** محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی‌که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراض داشته باشد می‌توانند از تاریخ انتشار اولین اگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۹/۲۲ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۱۰/۰۷
سید هاشم موسوی، سرپرست ثبت اسناد و املاک خاش

نوبت اول
م الف ۴۲۷

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره کل ثبت اسناد و املاک سیستان و بلوچستان

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر **رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۲۲۰۰۳۰۰۲۳۴۶ – ۱۴۰۴/۰۹/۱۶ به کلاسمان ۱۴۰۴/۲۱۱** هیات اول / دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی مستقردر واحد ثبتی حوزه ثبت ملک خاش تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی **آقای زبیده شهنواز به شناسنامه شماره ۳۷۱۰۱۷۰۶۸۰ کد ملی ۳۷۱۰۱۷۰۶۸۰ صادره خاش فرزند فقیر محمد در ششدانگ یک باب منزل در قسمتی از پلاک۶۹۵/۸۹ – اصلی به مساحت ۲۹۷/۷۶ مترمربع واقع درقطعه یک از بخش ٤ بلوچستان شهر خاش اراضی کهن حبش** خریداری از مالک رسمی متقاضی ثبت احد از مالکین مشاعی پلاک ۶۹۵/۸۹– اصلی می‌باشد محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی‌که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراض داشته باشد می‌توانند از تاریخ انتشار اولین اگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند . بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۹/۲۲ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۱۰/۰۷
سید هاشم موسوی، سرپرست ثبت اسناد و املاک خاش